

FOC I LLOC

Taxa de contaminació

DELFI

ROCA

Ara, quan arreu del món s'està produint un clar retorn de l'Estat, el govern ha fet arrencada de cavall i parada de ruc en el tema de la taxa sobre el carboni. Davant d'una triple crisi com a la que ens enfrontem, climàtica, econòmica i sanitària, cal augmentar la despesa pública, el dèficit i el deute. Altrament, el desastre està servit. Lògicament, a la recaptació fiscal l'ajuda l'establiment d'una taxa verda. En caldran més, de taxes. Els adversaris a la taxa del carboni al·leguen la poca sensibilitat vers les signatures recollides entre la ciutadania. L'èxit de la recollida és compressible: si a una persona que acaba d'omplir el dipòsit en una benzina se'l convida a signar una petició dient-li que és perquè no pagui més diners pel mateix, la seva reacció serà: on he de signar? Ara bé, signaria si se li expliqués que, més enllà de les raons econòmiques, hi ha altres factors tant o més importants? Parlem-ne. És un fet que el sector ha construït un hàbit entre la seva base de dades de clients, amb un missatge clar: a Andorra la benzina és barata. Per això han mantingut una política de preus baixos. Si la benzina és barata, ho és perquè l'hem estat subvencionant a costa del medi ambient i, consegüentment, de la nostra salut. Dit altrament, als carburants no se'ls ha aplicat els costos externs per la contaminació que genera la seva extracció, transformació, distribució i combustió. En altres paraules, els carburants són barats perquè no se'ls ha aplicat cap taxa de contaminació. Per tant, hem de saludar aquesta nova taxa. Per pal·liar el seu impacte econòmic només cal augmentar els salaris més baixos, per tal que les famílies, la gent jove, la classe treballadora puguin fer front a la nova despesa sense patir per arribar a final de mes. Al contrari, els entesos afirmen que apujant els salaris s'observa com els preus tendeixen a pujar. Més marge de benefici empresarial, més recaptació fiscal de l'Estat. És un *win-win* de manual. Mentrestant, aquesta nova organització social ens ajudarà a fer front als nous reptes que representa el redreçament del país en clau pública. Un bon exemple ha estat l'anunci d'oferir transport col·lectiu a un euro al dia. Ara bé, tot això l'Estat ho haurà de pagar. Seria normal, doncs, que ningú es fes el ronso, ja que a tothom li tocarà estirar-se una mica més.